GAZET'A TRANSILVANIEI.

„Gazet'a“ ese de 2 ori; Joi'a si Duminec'a, Fói'a, candu concedu ajutóriale. — Pretiulu: pe 1 anu 10 fl., pe ¼ 3 fl. v. a. Tieri esterne 12 fl. v. a. pe unu anu séu 2½ galbini mon, sunatória.

Anulu XL.

Se prenumera la postele c. si r., si pe la DD. corespondenti. — Pertru serie 6 cruceri v. a. Tacs'a timbrala à 30 cr. val. austr. de fia-care publicare,

Nr. 17. Brasiovu 15|3 Martiu 1877.

Afacerile Croatiei.

(Capetu.)

Scaunulu bogatei archiepiscopii din Agramu devenise prin mórtea venerabilelui Haulik vacantu. Catholicii in prea pucine diecese se bucura de dreptulu electorale la scaunele archieresci, asia nici in Croati'a. Patriotii croati, in acestu casu prea naivi, asteptá cá monarchulu se denumésca de archiepiscopu pe episcopulu Strossmayer dela Diacovar. Déra ministeriulu unguerescu avea, cumu se dice „in petto“ pe dn. Iosifu Michailovits, care in 1848/9 fusese capelanu de regimentu la insurgenti, éra acumu erá parochu si decanu in Temisior'a si cá maghiaronu declaratu stá in mare gratia la B.-Pest'a. Acelu barbatu de altumentrea desteptu, fù destinatu pentru scaunulu archiepiscopescu de Agramu, cu scopu firesce, cá elu apoi se lucre acolo din respoteri pentru realisarea planuriloru unguresci. Denumirea sa urmà fora nici-o dificultate. In 7 Augustu 1870 preas. sa Ios. Michailovits erá se-si tiena instalatiunea in Agramu cu pompa usitata in dilele nóstre numai la ungureni. Partit'a natiunale era iritata pana in sufletu, si asia se preparà la una demonstratiune scandalósa. In momentele pre candu archiepiscopulu intrá in caret'a de gala urmata de gendarmi si panduri, spre a ocupa stralucitulu scaunu de archiepiscopu, multime nenumerata de croati catholici postati de ambele parti ale strateloru, tienendu in mana biletele tiparite cu „Zivio Strossmayer!“ le aruncara in careta, de o mai implura. Acea demonstratiune drastica desgustà chiaru si pe partit'a maghiaróna asia de multu, incatu din solemnitatea instalatiunei nu se alese mai nimicu. Croatii dupa aceea spusera parintelui Michailovits verde: Cu persón'a preas. tale totu ne-amu inpaca, ca esci omu altumentrea desteptu si bunu, déra onórea nóstra cerea, cá se pedepsimu in modulu acesta pe maghiari. De atunci acelu archiepiscopu nu mai avù di buna in Agramu. Dreptu cà se mai adaose inca si unu altu scandalu. Repausatulu Haulik facuse cu mari spese una gradına frumósa, pe care apoi o deschise pentru publicu. Parintele Michailovits adusese cu sine pe nesce nepóte ale sale, care nici una-nici alt'a, pretinsera, cá gradin'a mitropoliei se stea inchisa pentru publicu, precumu se si intemplà. Dupa unele scene publice fórte urite, acelea dómne si domnisióre disparura din Agramu. Déra si escell. sa de atunci incóce siede partea cea mare a anului in B.-Pest'a, si numai la serbatorile si la ocasiunile mari merge la Agramu mai multu cá óspetu, pentru ochii lumei, ca-ci croatii dicu: omu bunu, pecatu ca e strainu, si ca este renegatu unguru. Mai decurendu „Agramer Presse“ Nr. 17 ne spune, ca dn. archiepiscopu ar' fi decisu a se retrage cu totulu si a midiulocí la Curte si la Rom'a, cá acea archiepiscopia se se dea episcopului Ioanu Pavlesics, éra par. Michailovits se traga din veniturile archiepiscopiei numai una renta anuale de 30 mii florini. Cu acésta suma si cu interessele capitaluriloru cate apucase a scóte de 6 ani incóce din acele venituri, preas. sa crede, ca'i va fi asigurata binisioru panea de tóte dilele, cá incai de acésta se nu sufere lipsa, adeca camu cu o sumusióra de 50 mii pe anu.

Déra acelea lupte, prefaceri si scandale au fostu si au trecutu. Astadi croatii cu tóta frumós'a loru autonomia, n'au nici-o incredere in viitoriu. Ei nu sunt desperati, nu se temu, déra sunt fórte necajiti, cà maghiarii nu'i lasa in pace, isi vîra nasulu in tóte afacerile loru, le submina existenti'a, se incórca a innegrí la curte si la tóta lumea pe barbatii loru cei eminenti, mai virtosu din causa, ca acestia din positiuile loru inalte cá generali, comandanti,*) episcopi, consiliari intimi etc., pe langa ce sunt informati despre tóte planurile maghiariloru, apoi si sunt iubiti de natiune, ai carei fii nu s'au portatu cu ei cá fii unei alte natiuni, cá se'i condamne puru si simplu numai pentru-ca au inaintatu la ranguri inalte, ci croatii se bucura din totu sufletulu, ca au barbati destui, ba inca si dame, in positiuni cá acelea, in care se potu informa de apròpe, dela locuri authentice, despre mersulu lucruriloru in statu si afora din statu. Asia déra éca ce tienu croatii despre barbatii de statu si despre toti ómenii politici ai maghiariloru. De candu a disu Bismarck, ca punctulu de gravitatiune alu monarchiei austriace nu mai este in apusu, ci este in resaritu, de atunci maghiarii s'au decisu din nou, cá se lucre din tóte poterile spre a realisa tóte punctele juramentului de incoronare si se nu pausedie, pana candu nu voru ajunge se compuna unu statu maghiaru din diece provincii, adeca dela Marea adriatica pana in Marea négra si de acolo pana susu in Moravi'a si Boemi'a.Ací inse dau de cele mai mari pedece in Croati'a si in Romani'a. Deci croatii dicu: Maghiarii se incordara pana acumu se trantésca la pamentu si se sugrume in laintrulu tierei loru pe slavaci, pe serbi, romani si sasi, cá la momentulu datu se nu aiba a face cu acestea nationalitati. De le va succede maghiariloru — dicu totu croatii — cá se ésa invingatori din lupt'a dualistica cu Vien'a si totu-odata se faca de ura pe cas'a domnitória cu Russi'a, se desbine pe Austri'a de ceea si se o incurce chiaru intr'unu bellu cu acésta, atunci credu ei, maghiarii, ca voru face de ura si pe croati cu cas'a domnitoria si voru afla preteste cá se le svente autonomi'a, se o arunce in camar'a cu vechituri, si pe Croati'a se o tractedie intocma cá pe Transilvani'a, póte si mai reu.**) Croatii scotu mai multe probe pentru acestea asertiuni ale loru. Ei afla intre altele, ca Vien'a nu s'aru fi oppusu la reincorporarea Dalmatiei in Croati'a, déca maghiarii nu s'aru fi invoitu pe sub mana, intru ascunsu; Fiume nu s'ar' fi incorporatu la Ungari'a si nici insul'a Mur'a. Granit'a militaria din Slavoni'a si Croati'a, de si serbo-croatica preste totu, maghiarii nu sufere cu nici unu pretiu, cá se fia reincorporata la Croati'a, din care fusese desbinata.

Croatii au mai descoperitu, ca maghiarii se afla in comunicatiune intima cu spahii si cu beii din Bosni'a si Hertiegovin'a, caroru le promitu munti de auru pentru casulu, candu in fine totu va urmá catastrof'a inevitabile preste Turci'a européna, si candu Osmanlii, adeca locuitorii de nationalitate turcésca, voru fi constrinsi a trece in Asi'a, precumu au trecutu ei odeniòra din Basarabi'a si Podoli'a, mai tardiu din Greci'a si de pre partea stanga a Dunarei din cetatile romanesci. Pentru acestu casu aristocratii mohamedani bosniaci sunt preparati inca de acuma, cá se declare in faci'a Europei, cà ei voiescu cá tiér'a loru se fia incorporata immediatu la Ungari'a si nici decumu la vecin'a Croati'a, de si anume teritoriulu numitu Croati'a turcésca se rupsese din propri'a Croatia autonóma. De aici apoi se esplica si acestea manifestatiuni de simpathii fantastice maghiare catra turcime preste totu, cá adica prin acelea se castige si mai multu pe bosniaci in partea Ungariei. Candu magiarii si-aru ajunge acelea scopuri ale loru, atunci Croati'a moderna ar' devení unu teritoriu inchisu din tóte partile de catra Ungari'a asia, in catu nici ca ar' mai potea se resufle, prin urmare ar' trebuí se se dea capu plecatu.

Totu asemenea jocu machiavellisticu vedu croatii executandu-se si pintre romani, asupra caroru sunt irritati dicundu, ca romanii au sange de mamaliga cu terciu*), ca barbatii loru de statu ar' suferí de orbulu galinei, din care causa au luatu si in anii din urma complimentele ministeriului austro-ungurescu de esterne, totu de bani buni si n'au vediutu ca scopulu aceloru complimente cauta fórte departe, cá adica pre candu romanii din monarchia sunt strinsi de gîtu, Romaniei proprie se i-se faca mai multe concessiuni, cá se i-se lege ochii, se nu védia nimicu inpregiurulu seu; totu-odata se'i instraine si de catra dinasti'a Hohenzollern, cá la ocasiune binevenita se o departedie, apoi se se ia de capu ei intre sinesi, se cadia érasi la vaivodatulu de trei séu de siepte ani, si atunci se li se póta dice: Voi sunteti nascuti de vasalli, de „slugi“ ai altora; déra ómeni cu capete aprinse, turburatori de pacea européna, voi meritati numai baltagu ungurescu. Dreptulu virtuale alu corónei unguresci ilu sustienu si confirma toti advocatii si studentii unguresci, prin urmare tiér'a vóstra de astadi inainte va fi tiér'a nóstra si voi slugile nóstre, administrati de solgabirai nostrii si punctum.**)

Déra croatii mai sunt irritati preste mesura inca si din alta causa de inportantia suprema. Acésta natiune a scosu la cale prin energi'a sa insocita de mare prudentia, cá administratiunea politica, justiti'a, militi'a teritoriale, instructiunea publica si afacerile eclesiastice se fia aparate de limba straina si se fia conduse in limb'a nationale; déra tóte celelalte afaceri de statu au remasu pe

*) De es. generali mari cá Csollich (trei ori patru), cá Maroecici, Rodich, Mollinary si alti mai multi.

**) Déra cumu se póte mai reu? Not'a corect.

*) Terciu se numesce zam'a, in care ferbe mamalig'a, si pe care ómenii cei seraci de totu o scurgu si apoi o mananca totu cu mamaliga. Ore ce dicu medicii la acésta?

**) Se ne erte dnii croati. Suntemu prea departati unii de altii, decatu se póta ddloru judeca despre romani in cunoscintia de causa; preste acésta nici n'au avutu ocasiune a se ocupa de trecutulu Romaniei. Atata totusi ar' potea judeca si croatii din istori'a densiloru, care le arata, in ce modu pusi ei intre imperiulu otomanu si fostulu imperiu romano-germanu, au fostu dismembratu teritoriulu croaticu asia, precumu vedemu chiaru astadi, una parte la coron'a Ungariei, alt'a (Dalmati'a) la Austri'a, a trei'a la Turci'a. Se fia dumnealoru odichniti, ca romanii isi cunoscu astadi minunatu de bine pe amicii si pe inimicii loru, sciu cu cine au a face si ce au se astepte dela fiacare; au si o buna scóla diplomatica, in care se invétia cumu si candu se taia la complimente.

manile ministeriului ungurescu, prin urmare, acelea sunt si conduse in limba maghiara cu atatu mai virtosu, ca dupa cumu aflamu din „Agramer Presse" ministrii se ferescu pre catu potu, cá se aplice individi de nationalitate serbo-croatica, ci trimitu barbatesce functionari din Ungari'a, pe cari-i sciu alege pe sprincéna pentru planurile loru. In acésta inpregiurare vedu germinele unui conflictu din cele mai aprige, care se crede ca va urma neaparatu mai curendu séu mai tardiu.

Rectificare inpusa de inemici.

Onorabila Redactiune! Recurgu la ospitalitatea „Gazetei", cá se binevoiti a da locu unei rectificari, pe care me simtiu obligatu a o face in interessulu adeverului.

Diariele din Clusiu si pe urm'a loru altele mai multe, s'au involburatu preste mesura la vederea adressei celoru 101 cetatieni de nationalitate romanésca din comun'a urbana Brasiovu, situata in marele principatu alu Transilvaniei. Cu scopu de a paralisa ori-ce efectu salutariu alu acelei adresse, diariele maghiare de una parte -si aróga dreptulu de advocatu alu escellentiei sale domnului archiepiscopu si mitropolitu M i r o n R o m a n u l u, éra de alt'a arata mare compatimire pentru acei brasioveni buni, carii cadiendu in cursele agitatoriloru tienetori la r e s i s t e n t i ' a p a s s i v a in cestiuni politice si nationali, au fostu sedusi, insielati, cá se cutedie a da lectiuni archipastoriului, a'lu infrunta si preste totu a tiené unu limbagiu in tonu bruscu, cá si cumu anarchi'a ar' fi si innaltiatu stindartulu rosiu pe piscurile muntiloru etc. Dupa opiniunea aceloru diaria, acea tienuta a brasioveniloru ar' fi cu atatu mai condamnabila, cu catu escell. sa voise a demasca pe acei agitatori si a'si apara pe fii sei sufletesci de veninulu loru. Totu-odata ele recomanda gubernului, cá se ia mesuri mai tiranice facia cu agitatorii, intre carii unu functionariu, totu-odata colaboratoru la „M. Polgár", numera la loculu antaiu pe subscrisulu si pe dn. advocatu Aronu Densiusianu. („Kelet" din 7 et 8, „M. P." din 9 Martiu a. c.)

Nu ca dóra asiu avea cea mai pucina frica de ori-ce mesura tirannica s'ar' lua contra mea la etatea acésta de ani 65, candu nu mai tienu nimicu nici chiaru la scurtulu restu alu vietei mele, me supara inse prea multu desonórea ce li se face la cei 101, intre carii vedemu si cativa barbati de cultura si inteligentia superióra, ómeni matori si cu esperintia ampla, candu sunt considerati numai cá instrumente ale unoru „agitatori".

Sunt aprópe 8 ani, de candu nu amu participatu la nici-o conferentia séu consultatiune de natura politica cu concetatienii mei. Sunt 6 ani, de candu maioritatea dumnealoru au declaratu chiaru in acésta „Gazeta", ca nu voru se me mai védia in midiloculu loru.

Sunt, mi se pare 4 séu 5 ani, de candu n'amu avutu fericirea se schimbu unu singuru cuventu cu dn. advocatu Aronu Densiusianu.

Este alu 4 lea anu, de candu petrecu mai multu afora din acésta urbe si chiaru afora din patri'a mea natale.

La tóte acestea rogu de martori pe insii acei dni concetatieni, carii au subscrisu adress'a din cestiune, cu rara spontaneitate, pe care natiunea nóstra se desvetiase a o mai astepta de aici.

Dupa-ce mi-ati tramisu Nr. 2 din „Telegrafulu romanu", cá se cetescu si eu cercularíulu archiepiscopescu, mi-amu datu parerea, ca ar' fi bine, cá dvóstra nici se'lu reproduceti, si cu atatu mai pucinu se alunecati a ve demitte in discussiunea lui, pentru cá se nu se póta dice, ca intr'o cestiune asia delicata, séu mai exactu, pe catu de importanta, pe atatu de scabrósa, voiti se preocupati opiniunile ómeniloru, ci mai virtosu se lasati tóta actiunea ulterióra in grij'a generatiuniloru, care ne succedu noue, si se afla in periodulu dintre 30 si 50 de ani, cá se se pronuntie asia precumu simtu ele, se'si astérna pentru ei si descendentii loru, cumu le va placea. Vediu ca asia ati si urmatu. Intr'aceea eu amu si plecatu de aici. La reintórcerea mea dupa 12 dile, 'mi aratarati adress'a brasioveniloru cu provocarea cá se o publicati. Atunci sciti ce v'amu respunsu: Ati ajunsu intre doue cornuri ale dilemmei. De veti respinge publicarea, vi se va dice, ca si dv. ati intratu in soldulu gubernului actuale; de o veti publica, veti fi taxati de adversari ai mitropolitului. V'ati decisu pentru reulu celu mai micu, si ati facutu prea bine, cu atatu mai virtosu, ca precatu sunt spiritele de agitate, nimicu nu inpedecá, pentru cá desu citat'a adressa se ésa in editiune separata de ori-cate mii de exemplaria ar' fi voitu cineva, si apoi tradusa in nu sciu cate limbi europene.

Casulu de facia si celu dela Rosalii din anulu trecutu, candu cu visitatiunea canonica dela Brasiovu si Zernesci, nu lasa nici o indointia, ca anume diariele din Clusiu ardu de dorinti'a cá se ne faca de ura mai alesu cu mitropolitulu dela Sibiiu, si de s'ar' potea, cu toti archiereii. Catu pentru mine, credu si pentru „Gazeta", acea dorintia nu li se va inplini.

Aceia carii tienemu cu trupu cu sufletu la resistenti'a passiva, potemu se differimu ori-catu de multu in apretiarile nóstre pe terenulu politicu de opiniunile archiereiloru, si totusi se ne avemu bine in sferele sociali si in altele, precumu de es. in cele scientifice. Atata dóra vomu fi invetiatu si noi dela popórale cele mai civilisate ale Europei. Amu avutu si momente tragice in viéti'a nóstra, candu unoru spirite nefericite le-a succesu a ne face de ura cu unulu séu altulu dintre principii bisericesci; déra chiaru si in acelea dile de funesta memoria amu sciutu a ne consola cu vechi'a sententia:

Principes non soli peccant; éra vindecarea o amu asteptatu dela timpu, care singuru o póte da.

A cere, cá diariele maghiare gubernementali, se ia actu de acestea declaratiuni, ar' fi cu totulu indesiertu, pentru-ca acelea mai tóte, pe langa ce sunt sclave ale unoru idei fixe, estravagante, nefericite, apoi ori-candu e vorb'a de romani, de cause romanesci, de dreptatea cuvenita romanului, séu nu vréu, séu nu cutédia se presente lectoriloru adeverulu puru, nefalsificatu. A mai cere, cá denuntiantii se incete a se mai scarpina de noi, ar' semnifica ca voiesce cineva se transfórme caractere incorrigibili in caractere integre, oneste. Satisfactiunea care ne compete, potu se o dea numai ómeni de sentimente nobili si educatiune alésa. Asia remane cá se facemu apellu numai la bunulu simtiu alu natiunei nóstre si la inpartialitatea Europei luminate.

Multiamindu-ve mainte pentru ospitalitatea ceruta, amu onóre a subsemna s. c. l.

Brasiovu, 10 Martiu n. 1877.

G. B a r i t i u,
cetatiénu si membru juratu alu municipalitatiei Brasiovului.

Brasiovu in 14 Marte st. n. 1877.

Dejá in mai multe ronduri am trebuitu se observamu ceea ce acum venimu a accentuá de nou, ca camer'a maghiara petrece tempulu si consuma diurnele in deplina neactivitate; séu déca se mai si ocupa cu discussiunea cate unui proiectu de lege, apoi si acel'a nu este decatu vr'o petecitura séu vre unu monstru, precum are se fia si proiectulu de lege despre introducerea judiloru de pace, care erá destinatu a se pune la ordinea dilei in siedinti'a dela 12 l. c. cu tóte ca contra acestui proiectu esiste mare opositiune chiaru si in sinulu partitei guvernamentale, deorace elu s'a facutu la initiativ'a comissiunei judiciarie si n'a esitu directu din officin'a ministeriale. Dupa acestu proiectu tóte causele bagatele pana la valóre de 50 fl. se voru trece in competinti'a pretoriloru politici, cari voru avé de aci incolo a se ocupá si cu justiti'a, fora a se cerce dela dinsii, cá se fia juristi.

— Sambeta in 10 Marte s'a tienutu unu consiliu de ministri in Budapest'a, unde s'a decisu, cá sessiunea actuale a camerei se se inchida inca in cursulu acestei septemane si indata dupa aceea se se incépa sessiunea venitória, apoi pana in Pasci se se si aléga si constutuia tóte comissiunile permanente, deórace guvernulu are de cugetu, cá indata dupa feriele Pasciloru se presente camerei spre discussiune proiectele de legi referitórie la impacatiunea dualistica. Dlu Tisza promisesse, ca va presentá camerei aceste proiecte inca inainte de Pasci, inse se vede ca dsa facuse socotél'a fora de birtasiu, pentru aceea nu si-a potutu implini cuventulu. Astadi tótu dsa ne spune prin organele sale, ca banc'a nationale a fostu pedec'a pentru care elu nu si-a potutu implini promissiunea. Dér noi avemu buna sperantia, ca totu acésta banca, séu déca nu ea, atunci alte evenimente de mare gravitate voru lasá de mintiuna pe dlu Tisza si dupa Pasci, séu celu pucinu voru contribui, cá acésta impacatiune dualistica se se amane pana la calendele grecesci.

* * *

Generalulu Ignatieff a ajunsu la Parisu in 8 l. c., unde fù asteptatu de ambassadorii russesci din Paris si Londonu, cu cari a conversatu mai multu tempu, éra dupa aceea a cautatu ocasiunea de a se intelni cu ministrulu affaceriloru esterne, cu dlu Decazes, cu care inca a avutu o lunga convorbire. Scopulu adeveratu si curatu alu caletoriei diplomatului russescu este inca invelitu de secretulu ce invelesce de regula actele diplomatiei de cabinetu, inse cu tóte aceste diariulu „National Ztg." din Berlinu pretinde a fi bine informatu candu sustiene, ca generalulu Ignatieff ar fi dechiaratu, cumca Russi'a nu v a d e s a r m á in nice unu casu, nice nu va incheiá cu Turci'a pace, pana candu acést'a nu va da g a r a n t i e l e necessari pentru esecutarea reformeloru cerute de Europ'a. Desi poft'a de resbelu in Russi'a s'a mai potolitu, totusi opiniunea publica s'ar revoltá contra guvernului din Petrupole, déca ar vedé ca a adusu atate sacrificie materiali prin mobilisarea armatei, fora se esoperedie vre unu resultatu positivu. Déca Bulgari'a, Bosni'a si Erzegovin'a, unde turcii au comissu atate crudelitati si au versatu atata sange n'ar fi locuite de popóre slave, atunci Russi'a ar póte procede mai obiectivu, asiá inse este necessitata a procede cu tóta energi'a, pentru ca situatiunea actuale nu se mai póte suportá. Ignatieff are se propuna pace pre langa garantia inse déca garanti'a nu se vadá, atunci are se urmedie resbelulu, pre care Russi'a lu va portá fora nice unu avantagiu materialu, si sperá ca in acestu respectu poterile europene o voru ajutá prin o neutralitate binevoitória. In Berlinu a avutu generalulu Ignatieff cea mai buna primire si fù assecuratu de spriginulu binevoitóriu alu Germaniei. Se spéra ca in Paris inca va avé caletori a sa unu bunu resultatu. Se crede, ca la reintórcere va trece prin Vien'a, cu tóte ca despre neutralitatea binevoitória a Austriei este Russi'a deja assecurata; pe demonstratiunile softaleloru din Pest'a nu pune niminea nice unu pretiu.

— Se mai dice, ca generalulu Ignatieff cere dela poterile europene, cá se subcrie unu protocolu nou, unde nu se face mentiune de nice o garantia noua, ci se recapitulédia propunerile conferintiei dela Constantinopole, punendu-se unu terminu pentru esecutarea loru. Angli'a ar fi dechiaratu inse catra ambassadorele russescu, ca ea nu va subscrie nice unu protocolu, prin care poterile europene iau asuprasi vre unu ingagiamentu pentru viitoriu. Prin urmare, déca si acésta intreprindere va remané fora resultatu, ceea ce se póte dejá prevedé, resbelulu va trebui se erumpa, cu tóte ca guvernulu din Constantinopole s'a apucatu dejá cu tótu adinsulu pentru esecutarea reformeloru, pre cari le-a impartitu in doue classe, si anume unele, cari se voru poté esecutá fora amanare, éra altele, cari voru trebui se se apróbe si de catra camer'a turcésca, pre care sultanulu o va deschide prin unu manifestu, in care se face apellu nu numai la parlamentu, ci si la Europ'a, cá se decida asupra cestiunei: resbelulu séu pace.

— Armat'a russésca de sudu este impartita in 12 corpuri de armata; afara de acést'a prin unu ucasu alu imperatórelui dela 3 Marte s'a ordonatu mobilisarea altoru 9 corpuri de armata, éra in 15 l. c. va aparé ordinulu referitoriu la mobilisarea intregei garde imperatesci. Totu in acésta di se va sistá ori-ce transportu de marfuri pe liniele ferrate de sudu, deórace transportulu de trupe va avé se tiena vr'o trei septemani.

— Din Iassi se comunica, ca acolo au sositu in dilele aceste mai multi officieri russesci din statulu majoru, cari nu facu nice o taina din in-

tentiunea armatei russesci, de a trece preste Prutu indata-ce se va mai curatí néu'a.

— Turci'a inca se armédia precatu i permitu poterile. Unele diurnale turcofile sustienu absurditatea, ca Turci'a, nepotendu se mai supórte sacrificiele ce le are astadi cu armat'a, ar' fi resoluta a incepe dins'a resbelulu contra Russiei cu atatu mai vertosu, fiindu-ca opiniunea publica a inceputu deja a face pe guvernu tradatoriu de patria si de coranu. Totu acele diurnale din soldulu turciloru afirma, ca Turci'a ar' fi concentratu pe malulu Dunarei vr'o 150 de mii soldati, precandu tóta lumea scie, ca óstea turcésca din orasiele de pre malulu Dunarei nu se urca nice la 50 de mii soldati; apoi cu acestia nu va face nice o isprava facia de sutele de mii de óste russésca, chiaru si atunci, candu vice-regele din Egiptu i-ar' mai pune la dispositiune, cumu se aude, vr'o 30 de mii trupe pedestre si patru nài de resbelu, éra beiulu din Tunis o diumetate de millionu de pundi sterlingi.

— Negotiatiunile de pace intre Turci'a si Muntenegru s'au incurcatu. Ministrulu affaceriloru esterne a dechiaratu delegatiloru Muntenegrului, ca pretensiunile loru stau in contradicere cu opiniunea publica a tierei si asiá nu se potu acceptá; aceste pretensiuni neacceptabile sunt mai virtosu cedarea fortaretiei Nicsiciu dimpreuna cu territoriulu ei, cedarea portului Spizza si anectarea unei parti insemnate din Albani'a catra Muntenegru. Principele Nichita a si sciutu din capulu locului, ca guvernulu turcescu nu va subscrie aceste conditiuni, din care causa nice nu s'a cugetatu seriosu la pace, ci necontenitu s'a pregatitu de resbelu, cumperandu inca mai multe tunuri de calibru greu, cu ajutoriulu carora se lucre mai cu inlesnire contra fortaretieleru turcesci. Apoi pacea cu Serbi'a inca devine illusoria indata ce Turci'a nu va poté se inchiaie pace si cu muntenegrinii, deórace alianti'a ofensiva si defensiva dintre Serbi'a si Muntenegru susta inca si astadi, ceea ce scimu chiaru din gur'a principelui Milanu, asiá incatu la tempulu seu Serbi'a va poté se intre de nou in resbelu contra Turciei alaturea cu Muntenegrulu sub cuventu, ca dins'a, standu in aliantia ofensiva si defensiva cu Muntenegrulu, numai asiá a potutu se inchiaie pace, déca Turci'a va nisuí a se impacá si cu aliatulu seu, ceea ce neintemplandu-se, pacea inchiata se desfiintiédia de sine si Serbi'a érasi se redica contra Turciei, care si-a retrasu trupele de pre pamentulu serbescu, cá se le duca contra russiloru.

— Corespondentii straini au inceputu de nou a pune pe Romani'a in pregatiri de resbelu. Intre altele se dice, ca armat'a romana a redicatu mai multe reduturi de pamentu la malulu Dunarei si mai vertosu in apropiarea orasiului Galati si la gar'a dela Barbosi. Totu-odata ei sustienu, ca ministrulu Sturdza pentru aceea a demissionatu, fiindu-ca nu s'a invoitu cu politic'a russofila a guvernului. Acesti corespondenti nu sciu singuri ce vorbescu. Mai eri sustieneau, ca dlu Brateanu este contra russiloru si ca prin urmare va trebuí se vina la potere érasi russofilulu Catargiu; astadi éra ei facu pe dlu Brateanu instrumentu alu russiloru. Fleacuri judanesci.

— In dilele trecute se mai intemplà unu atacu intre soldati romani si nisce bande ale guvernului turcescu, cari venisera a taiá lemne, pentru fortificatiuni militari, de pe insul'a romana Gura-Camei in apropiare de Giurgiu. Duoi turci cadiura morti, éra 13 facuti prisonieri. Mai pe largu in nr. prossimu.

Cetimu in „Unirea Democratica“ diariu din Romani'a urmatoriulu articului:

„Atacuri ungurescí.

Unu felu de fóia volanta, intitulata „Correspondance hongroise,“ si redigeata in limb'a francesa de vestitulu fanfaronu maghiaru d. C. Bethlen, intretienea din candu in candu publiculu seu cititoriu cu cestiuni mai serióse, si astfelu se audia din candu in candu pomenindu-se si prin alte diarie numele de „Correspondance hongroise“. De si fórte restrinsu numerulu cititoriloru acestei foitie litografate, elu se compune cu deosebire de ómeni politici. Rolulu ce jóca fói'a volanta in cestiune este acela alu unui organu semi-oficialu — vorbimu de trecutu; — astadi inse tóta lumea a trebuitu se se convinga, ca aceasta foisióra e mai multu umoristica decatu seriósa.

Se aducemu unu exemplu:

In Nr. 73 alu „Unirei Democratice“ a aparutu unu articulu intitulatu Romanismulu, in care se vorbiea despre sórtea Romaniloru in genere si despre fiacare provincia (locuita de romani) in parte. — Neaparutu ca nu potea fi uitata nici Transilvani'a, unde romanii sunt mai numerosi, dér si mai apasati decatu ori unde. Intre altele se diceau si urmatoariele :

In Transilvani'a, Romanulu nu are vóie se fia romanu. Déca unu impiegatu romanu va indrasni se vorbeasca in limb'a sa, séu sa arate celu mai micu semnu de simpathia pentru natiunea, pentru poporulu din care a esitu — -si perde postulu, si perde existenti'a . . . . Déca unu impiegatu romanu va lua de mireasa o romanca, elu trece de agitatoru daco-romanu si cade in disgrati'a marelui stapanu. De aceea multi au inceputu se-si amestice sangele cu celu ungurescu si se si creasca copiii in scoale ungurescí, astfelu ca se gasescu suma de Romani, cari nu sciu o iota romanesce. Singuru poporulu, bietulu poporu -si mai corserva originea pura si nepatata; la elu se afla sanctuariulu limbei curatu romanesci si necorupte, alu datineloru stramosesci, alu focului sacru de romanismu. Nu s'a vediutu poporu, care se fia atatu de consciutu de nationalitatea sa, precum e poporulu transilvaneanu. Dér vai! Ungurii s'au convinsu prea bine despre aceasta, si avendu toata puterea in man'a loru, potu abusa cu usiurintia de ea, spre a inabusi si acestu din urma simptomu de redesceptare a natiunii romane. Ei inchidu scoalele romanesci si tramitu pe copilulu romanului la scóla ungureasca. In fine este persecutiunea cruda si sistematica a unei nationalitati egoiste contra unei nationalitati generoase si vivace.“ *)

Acestu pasagiu a fostu reprodusu de foai'a semi oficiala a guvernului romanu — dupe cum o numesce d. Bethlen — „Courrier de Roumanie,“ si fiindu-ca aceasta fóia merge mai pe la toate diarele principale din strainatate, acelu pasagiu a ajunsu si la cunostinti'a d-lui C. Bethlen. — A fostu destulu atata, pentru cá acestu d. se ie condeiulu in mana, si cu furia se astearna pe harthia unu articolu, pe care 'lu publica in foai'a s'a sub titlulu. Guvernulu revolutionariu din Romani'a.

Eata ce se dice in acestu articolu.

Organele guvernului romanu intarita necontenitu pe romanii din Transilvani'a la ura si la rescoala in contra Unguriloru si in contra guvernului loru. —

In „Courrier de Roumanie“ citimu intre altele urmatoarele ronduri. . . . . .

Aici reproduce pasagiulu in cestiune, si dupe ce dice, ca Romanii nu sciu ungaresce si de aceea suntu departati de la posturi, dupa ce declara, ca biseric'a romana in Transilvani'a e autonoma, urmeaza in modulu urmatoriu:

Déca relevamu asertiunile absurde ale guvernului romanu, n'o facemu decatu pentru a constata, ca guvernulu actualu din Romani'a este unu guvernu revolutionariu, care intarita spiritele in propri'a sa tiéra si in provinciile romane din Ungari'a, cu scopu de a semena agitatiunea si discordi'a intre unguri si romani. — Aceasta cale revolutionaria, pe care a apucatu guvernulu romanu, poate duce foarte lesne la ocuparea Romaniei de trupe austro-ungare, ca-ci guvernulu nostru este decisu de a nu mai tolera la fruntariele nóstre agitatiunile guverneloru miceloru tieri limitrofe. Se va face ordine prin midiloce pacinice, déca va fi posibilu, ér' déca aceasta nu va fi posibilu, atunci prin midilóce mai eficace. D. Brateanu se insiéla, candu crede a joca rolulu unui Cavour romanu, pe cata vreme elu nu face decatu a repeta pies'a oalei de pamentu in contra oalei de feru (la pièce du pot de terre — contre le pot de fer.)

Eata cum ne respundu organele maghiare, pentru ca am cutezatu a spune unu adeveru. — Eata cum ne respunde fanatismulu unguresc, pentru ca nu ne amu sfiitu a descrie soartea Romaniloru de pe faci'a pamentului. De adi in colo ne este interdisu de a mai pronuntiá numele de romanu, transilvaneanu, bucovineanu séu macedoneanu, sub claus'a de a fi declarati de revolutionari din partea diareloru maghiare. Si cine este aici declaratu de revolutionariu? Guvernulu romanu, d. Bratianu. Pentru ce? Pentru ca „Unirea democratica“ a denuntiatu nisce fapte adeverate, cari nu servescu tocmai spre onórea guvernului maghiaru.

Dér' de candu oare guvernulu romanu si d. Brateanu suntu solidari cu aceea ce se scrie intr'unu diariu liberu si liberalu? De candu oare guvernulu romanu póte fi trasu la respundere pentru cele scrise de unu individu, care nici nu face parte din guvernu, nici nu sta in vre-o legatura cu guvernulu?

Incriminarile si amenintiarile d-lui C. Bethlen suntu pe catu de fanatice pe atatu de absurde. Amenintiarea cu ocuparea Romaniei de trupe austro-ungare este o gogoritia vechia cu care se servescu domnii Unguri cam de multu, dér care si-a perdutu efectulu si nu mai inspaimenta pe nimeni. Noi gasimu ca Ungurii se facu chiaru ridiculi cu asemenea laudari. Scimu ca este in natur'a loru de a se fali, scimu ca ei mergu cu fanatismulu pana a dice, ca globulu terestru este maghiaru, ca Christosu candu a amblatu pre pamentu nu sciá decatu unguresce si purta pinteni si pana la caciula, scimu, ca exista o asemenea icoana intr'unu locu óre care locuitu de Unguri, — dér nu scimu, ca acestu fanatismu este atatu de inradacinatu, pana si in acea clase a maghiariloru, care voesce se treaca de culta si europenisata, nu sciam ca intre Unguri nu se gasesce nici macaru o mica esceptiune, care se se conformeze cu ideile de civilisatie. (Va urmá.)

*) Trebue se observamu, ca „Courrier de Roumanie“ reproducendu acestu pasagiu a scosu cuvintele, care i s'au parutu cam aspre.

Bucuresci, 13 Febr. n. La societatea academica incependu a se formá o bibliotheca, subscrisulu, cá onoratu cu presiedinti'a acestei societati, vine mai antaiu a aduce omagiurile sale generosiloru donatori, cari s'au grabitu a'i oferí colectiunile loru pentru unu scopu atatu de nobile si de utile; totu-odata aduce gloria memoriei repausatului archimandritu Genadiu Popescu, carele dupa mórtea s'a i-a lasatu o colectiune de preste 600 volume, opere pretióse de autori classici si mai cu séma de ramura theologica.

Dér' fiindu de mare necessitate, cá societatea se fia totu-odata in curentulu miscarei literarie si sciintifice din tiéra, subscrisulu in faci'a nesuficentiei midiulóceloru, in cari se afla societatea spre a'si inavutí bibliothec'a pre catu se cuvine, crede oportunu a face apellu la nobilele sentiemente ale domniloru autori si tipografi din Romani'a, ca din operile ce voru tipari, se binevoiésca a tramite cate 2 esemplare pentru acésta bibliotheca, destinatu a fi pusa la dispositiunea totuloru ómeniloru de sciintia si de studiu.

Tóte organele de publicitate sunt rogate a reproduce acésta invitatiune.

Delegatiunea „societatii academice romane.“
Ion Ghica.

Not'a Redactiunei. Déca merita vreunu institutu scientificu nationale attentiunea toturoru literatiloru nostri, apoi credemu, ca o merita societatea academica romana ce'si are a sa residentia in Bucuresci. Acea societate pana in acestu anu, alu diecelea alu existentiei sale, versà pana acumu cateva sute de mii de franci curatu numai in interessulu scientieloru. Se ne tienemu si noi de onóre a'i oferí cate unu exeplariu din productele nóstre spirituali. Pachetele se potu adressá: La delegatiunea „Societatei academice romane“, Bucuresci palatulu universitatiei, parterre.

Noutati diverse.

— (Unu siarlatanu fugitu din manile politiei.) De vr'o optu dile incóce in orasiulu nostru nu se mai vorbesce de alt'a, decatu de unu siarlatanu misteriosu, care in totu posunariulu avea bilete de visita cu altu nume; aci se numiá Victoru Szamoskeöy, aci baronu Géza Vécsey, aci érasi Dr. Atkinson etc. Acestu individu fù prinsu de politi'a capitalei Romaniei si tramisu in penitentiariulu dela Vacaresci. In urm'a recuisitiunei de estradare, facuta de dlu Andrássy prin consululu generalu austro-maghiaru din Bucuresci,

guvernulu romanu a tienutu unu consiliu si sub Nr. 2 a. c. a decisu, a estradá pe acestu individu in manile organeloru de politia din Brasiovu, deórace s'a constatatu, ca este sudítu austro-maghiaru. Astfeliu siarlatanulu baronu Vécsey fù scosu din penitentiariulu de Vacaresci, predatu in manile politiei din Bucuresci, care apoi prin unu locotenente de gendarmeria, insocitu de unu sergente din acelasi corpu, l'a escortatu pana la Brasiovu, unde in 6 Marte l'a predatu in manile politiei de aici. Politi'a de aici inse, sedusa de palavrele pretinsului baronu, in locu cá se-lu puna sub padia stricta, crediu cuvinteloru lui, ca se afla in legaturi de rudenia cu barbatii cei mai de influintia din Ungari'a si asiá i permisse se locuiésca in hotelu, se se preamble pe strade si se mérga in teatru, insocitu pre totindenea numai de unu diurnistu de politia cu numele Ulicska. In fine directorulu de politia capetà ordinu de a escortá pe baronulu aventurieru la Pest'a. Conformu acestui ordinu, siefulu politiei din Brasiovu insarcinà pe diurnistulu Ulicska si pe unu panduru de politía, cá se escortedie pe dlu bar. siarlatanu pana la politi'a din capitalea Ungariei. Baronulu si diurnistulu, pre cari siefulu politiei i petrecu cu multa curtoasia pana la gara, luara locu pe classea prima, éra pandurulu capetà locu pe classea a trei'a. Pre langa tóta acésta negligintia neertata escort'a ajunse a doua dí sér'a in Budapest'a, unde in locu se mérga de a dreptulu la politía, a dsscalecatu in hotelulu „Frohner", celu mai elegantu hotelu din capitala. A doua di, adeca sambet'a trecuta in 10 Marte, plecara catra politia, inse trecundu pe langa bursa, baronulu cerù dela diurnistulu Ulicska permissiunea, de a intrá pe unu momentu in edificiulu bursei. Cererea i se implini inse baronulu intrà pe o usia si disparù pe cealalta, asiá incatu escortantii au remasu cu buzele imflate. Politi'a capitalei, fiindu incunoscintiata, puse in miscare tóte organele sale, inse nu potura a-i da de urma, cu tóte ca elu se sustiene in capitala, ambla prin localitati publice si chiaru pre la redactiuni de diurnale, scrie epistole deschise in diurnale si promite, ca preste 14 dile se va predá de buna voia in manile politiei. — Din acésta causa comitetulu permanentu alu comitatului Brasiovu tienù in 12 l. c. o siedintia, in care decise a suspinde pe siefulu politiei din postu si a intentá contra lui procederea disciplinaria. — Despre caus'a arestarei acelui individu nu se scia nimicu positivu. Se dice ca inainte de ast'a cu vr'o optu ani elu ar' fi comisu in Pest'a mai multe fraude si apoi a fugitu in Americ'a, unde la espositiunea din Filadelfi'a s'a datu aci de consulu, aci de comissariu de espositiune austro-maghiaru si asiá a facutu mari insielatiuni in numele Austro-Ungariei; de acolo a venitu in Turci'a, unde se vede a fi capetatu unu rolu de spionu in Romani'a. Elu este inca omu tineru si incarcatu de orduri inalte turcesci si austriace, inse firesce false. — Déca scapá acestu siarlatanu din manile politiei romane, diurnalele maghiare si nemtiesci n'ar fi aflatu destule de insulta; inse asia tacu cá piticulu si credu, ca in curendu se va da uitarei si acestu blamagiu monumentalu, cá multe altele.

— Favórea de voluntari pe unu anu de aci incolo voru avé o si elevii absoluti ai scólei romane comerciali medie din Brasiovu, cari absolvandu subgimnasiulu séu scól'a reale inferióra, ori 4 classe inf. din scól'a civila, trecura la cursulu scólei comerciali si l'au absolvatu bine celu pucinu cu classe prim'a. Asta favóre se dede prin ministrulu comunu cesaro-regescu de resbellu cu convoirea ministrului ung. pentru apararea tierei.

— (Iubileu.) Diecesea romana gr.-cath. de Oradea-mare, cumu scimu vrea a serba in decursulu anului acestuia iubileulu de una 100 ani dela infiintiarea ei si spre scopulu acesta escrisese archipastoriulu de acumu alu ei I. D. Ioane Olteanu unu premiu de 50 galbini pentru celu mai bunu compendiu de istori'a acestei diecese. Multi astépta esirea la lumin'a publicitatii acelu compendiu, cá se védia, cari din archipastorii fosti au lucratu mai multu pentru latirea si cultivarea limbei romane cá midiulocu unicu alu culturei prin tóte scólele romane confessionali, si astadi, cumu si ce grigia se pórta pe terenulu acesta, cá se póta servi de speculu, de oglinda a incordariloru literarie confessionali din acele parti.

— Scandalulu din 3 Febr. dela Alba-Iuli'a, de candu cu balulu casinei, inca totu mai ocupa pe unii ómeni. Asia corespondentele lui „Kelet" in Nr. 48 declara pe alu „Gazetei Transilv." din Nr. 9, de omu minciunosu, calumniatoriu si amerintiatoriu periculosu. Este curatu afacerea corespondentelui „Gazetei" a'si apara cele publicate de dlui si totu-odata onórea sa lovita greu. Tréb'a nóstra este in casulu acesta a respinge cu mania calumni'a si insult'a corespondentelui pseudonimu Sulpicius din „Kelet", care voiesce a infera „Gazet'a" cu pecatulu urei neinpacate contra elementului maghiaru, cá si cumu acésta s'ar' nutrí cu carne de maghiari (magyar faló). Las' ca in tóta istori'a natiunei romanesci nu se afla nici o urma, nicairi pe lume, ca romanii ar' fi linsu vreodata sange de omu de pre sabiile incruntate in batalia, precumu adeveresce aceeasi istoria despre maghiari, déra anume, in marele principatu alu Transilvaniei, pe care maghiari se urasca de mórte sarman'a „Gazeta", candu ea ori-unde se intórce dà mai totu de renegati, de sange romanescu. Séu dóra pe secui? Oh saracii, déra cumu se potemu noi urí pe unu bietu de poporu necajitu si amaritu intocma cá si poporulu nostru; unde incape ura catra acelu poporu, din care fugu mereu cu sutele in tiér'a romanésca, spre a scapa de inpilare, de fóme si de golatate? Ura? Nu, ci urgia estrema asupra esistentieloru catilinarie, ciocoi fanatici si flamandi, perturbatori de professiune, rebelli traditionali, carii nu credu ca potu esiste altumentrea, decatu numai déca voru stórce sudori si voru bea sange romanescu cá si lipitorile, cá tóte animalele párasite si multipede. De acea potaia si hóita de ómeni selbatici se apara „Gazet'a" aprópe de unu patrudieci, si provede cu profunda dorere sufletésca necessitatea de a se mai apara inca si succesorii sei.

— De altumentrea la scandalulu din Alb'a, la celu din Ruskberg („Gazet'a" Nr. 12) si la celu din Teiusiu ne mai aduce si „Közvélemény" Nr. 60 sub titlu sarcasticu „Egyenlöség, testvériség" (egalitate, fratietate) una illustratiune pretiósa. In Somogyvár (Ungari'a) se dete unu balu publicu cu scopu cá venitulu din acela se se verse in fondulu scólelor locali. Presiedentele comitetului anume Lukács Ferencz, invitase si pe jidovi la acelu balu. Se vede inse, ca maghiarii aflandu de acea invitare s'au oppusu, ca-ci acelasiu dn. Lukács in alta di si-a revocatu invitarea si anume negutiatorului jidovu Franz Frank 'ia scrisu cá se considere invitarea de anullata si se remaie acasa. Nici chiaru evreii nu au potutu se sufere una palma si batjocura cá acésta, de aceea o publicara indata in diariulu „Somogy" si in altele nemtiesci din B.-Pesta, de unde o trase si „Közv."

— (Cercelu et Compania.) Diariele maghiare continua a publica mereu fapte de ale banditului Cercelu, care'ti revóca in minte pe Raduvitézulu de pre Campia, pe Jianulu, pe Cârjaliulu si alti „capitani" de odinióra. Dupa cate citimu despre acea banda, apoi ea ambla dióa mare pe la sate, mananca si bea, -si mai ia si merinde si alte lucruri necessarie, mai bate bine pe cate unii carii se oppunu, déra nu omóra pe nimeni. Asia facura in 21 Febr. la Bél-Örményes si la Szalonta. In comun'a prima Cercelu batù reu pe unu romanu anume Petru Varcutiu cu baltagulu in midiuloculu stradei, éra dupace plecà de ací, apucara pe alti doi locuitori maghiari, anume Balogh si Kenyeres, carii maná nisce porci, luara cate ceva si dela aceia, intre altele si unu revolveru, pe care inse la rogarea celora ilu restituira. Curiósa banda a lui capitanu Cercelu, prin urmare se nu ne miramu déca i s'a si scornitu unu cantecu haiducescu, imitatu dupa cele vechi.

Comissariulu de panduri si Cercelu banditulu.

Din Muresiu pan' la Orade
Cercelu ambla cá 'n parade.
Comisariulu de panduri
Ilu pandesce 'ntre paduri.
„Stai Cercele hotiu de munte,
Ca'ti tragu glontiulu dreptu in frunte."
„Dati mai bine voi din cale,
Se nu ve restornu de vale.
Eu comandediu pe nemtiesce,
Voi comandati ungurescе.
Diece focuri d' ale mele
Se nu ve sagete 'n siele.
Dér' de voi -mi este mila,
Sciu ca v'au pornitu in sila.
Ati lasatu copii, neveste,
V'ati aruncatu in napaste."
„Capitane de haiduci,
De aicea nu te mai duci.
Eu amu treidieci, tu ai diece,
Si cu tine unusprediece.
Eu amu unguri, tu romani,
Voi supusi, ér' noi stapàni.
Cinci de-ai tei la doi de-ai mei:
Se te aperi, cumu mai vrei!
Lasa-mite de furatu,
Se nu te vediu spendiuratu.
Da-mi-te prinsu si legatu,
Se ai pardonu de 'mperatu."
„Comisare omu falosu,
Amerinti fora folosu.
Tu'mi ajungi astadi in raiu,
Pan' apucu eu susu la plaiu.
Eins, zwei, drei, pusc'a la ochiu:
Dati'i fetiori de deochiu."

Cursurile

la bursa in 13 Martiu 1877 stá asia:

Galbini imperatesci — —	5	fl. 85	cr v. a.
Napoleoni — — —	9	„ 89	„ „
Augsburg — — —	112	„ 35	„ „
Londonu — — —	123	„ 75	„ „
Imprumutulu nationalu —	67	„ 75	„ „
Obligatiile metalice vechi de 5%	62	„ 90	„ „
Obligatiunile rurale ungare	74	„ 25	„ „
„ „ temesiane	72	„ 25	„ „
„ „ transilvane	70	„ 80	„ „
„ „ croato-slav.	—	„ —	„ „
Actiunile bancei — —	826	„ —	„ „
„ creditului — —	148	„ 80	„ „

Redactoru respundietoriu si Editoru
IACOBU MURESIANU.

Editiunea: Cu tipariulu lui
IOANE GÖTT si fiiu HENRICU.